

AFORISME DESPRE ȘI PENTRU SAVANȚI

Membru corespondent Mihail DOLGAN

Recent, când și-a desfășurat lucrările Salonul Internațional de Carte Românească de la Iași, ediția a XV-a, jubiliară (Biblioteca Județeană „Gheorghe Asachi”), criticului și istoricului literar din Republica Moldova, membrului corespondent al A.Ș.M. Mihail Dolgan i s-a acordat Premiul principal pentru carte științifică „Academica” – pentru volumul „Polemici literare sau pledoarii întru apărarea poeziei autentice” (Chișinău, CEP USM, 2005). Felicitări!

1. De când la pupitrul de comandă al Academiei se află duetul Duca și Furdui altă făină se macină la moara Academiei, altă pâine se coace în cuptor, alte bucate sunt servite pe masa oamenilor de știință.
2. Glăsuiește un proverb românesc: „Ochiul gospodarului îngrașă vita”. De la un timp mădularii instituției noastre înalte simt pe pielea proprie blândețea și lumina întremătoare ale acestui ochi.
3. Adevărați „boieri ai inteligenței”, cum îi botează A. Camus, savanții se cred cu toții oameni cu scaun la cap. Realitatea însă îi dezamăgește pe nu puțini dintre ei: în loc de scaune au simple taburete!
4. Numai ceea ce întemeiază savantul și potetul are sorți de izbândă în timp, restul se destramă și se topește ca fumul.
5. Cine caută adevărul găsește pentru sine și binele, și frumosul.
6. De la savantul strâmb nu trebuie să te aștepti la judecăți drepte.
7. Parafrazându-l pe filozoful Emil Cioran, am putea spune: „Suntem savanți prin toate studiile pe care nu le-am scris”.
8. Definiția unor savanți excentrici: sau au o doagă în plus, sau le lipsește o doagă.
9. Sunt savanți care, ca și vița de vie, toată viața caută haragi: altfel nu pot nici să se înalțe, nici să lege rod.
10. În momentul când înflorește, până și un spin se crede rudă cu trandafirul.
11. Automângâiere pentru colegii care nu s-au învrednicit de distincții și laude: „Oare smaraldul pierde din valoare, dacă nu e lăudat?” (M. Aureliu); „Ce frumos e să nu fii lăudat, dar să meriți a fi!” (Syrus).
12. În ochii altora se credea un mare despovărător de suflete: îi plăcea să rostogolească pietrele de pe un suflet pe alt suflet.
13. Ce este savantul-fluture? – unul care bate vântos din palme ca să se înalțe dacă nu prin propriile aripi, măcar prin aripile altora.
14. Dacă intri în jocul științei cu gândul pierderii, într-adevăr, mai devreme sau mai târziu vei pierde neapărat.
15. Numai oamenii aleși știu să mulțumească lui Dumnezeu și pentru neîmplinirile lor.
16. Înainte de a face vreun bine cuiva, încredințează-te dacă acesta are sau nu bătă.
17. Controlați-vă mereu inima: are sau nu are lumină proprie.
18. Savantul care se dă cum îl bate vântul, vânt se alege din el.
19. Micimea de suflet unde se cuibărește, ouă de târătoare clocește.
20. Unui cercetător „neharnicu”: „Până-așterne-o pagină, Ani în șir se macină; Până-o carte și-o încheagă, I s-a scurs și viața-ntreagă!”
21. Numai de piatra înțelepților când te lovești cu fruntea, nu faci cucuie.
22. Secretul vieții constă nu în a face ce-ți place, ci în a-ți plăcea ce faci.
23. Trebuie să cazi la nevoie pentru a-ți da seama că, până la urmă, n-ai avut nici un prieten adevărat. Și atunci te vezi căzând la nevoie pentru a doua oară...
24. Mă enervez, deci exist! Exist, deci caut să-i enervez pe alții.
25. Unii îți caută rana ca să pună degetul pe ea, alții – ca să pună sare.
26. În ochii omului fără o doagă, înțeleptul pare a fi un om cu o doagă în plus.
27. Vorbea mereu de trebuința luării taurului de coarne, dar însuși el se ținea mai mult pe la coada animalului.
28. Izgonind femeia din Rai, Dumnezeu a izgonit, de fapt, întreg Raiul.
29. O singură dată a întins mâna spre pomul cunoașterii și a atunci a rupt fructe pădurețe.
30. „Cine nu-și laudă Casa, casa pe el cade”. Cine nu-și laudă Academia, Academia pe el cade!